

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มุ่งที่จะวิเคราะห์สิทธิของผู้ซื้อในพฤติกรรมการพิเศษตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1332 โดยเริ่มพิจารณาจากลักษณะกรรมสิทธิ์ การโอนกรรมสิทธิ์ หลักผู้รับโอนไม่มีสิทธิดีกว่าผู้โอน ขอยกเว้น ที่มาและปรัชญา มาตรา 1332 และผลของ มาตรา 1332 โดยพิจารณาตามระบบการโอนกรรมสิทธิ์ ทั้งการโอนโดยผลของนิติกรรมตามระบบสัญญาเดี่ยว ซึ่งถือว่าสัญญามีผล เป็นการก่อตั้งบุคคลสิทธิ์ และทรัพย์สินสิทธิ์ไปพร้อมกันมีผลทำให้กรรมสิทธิ์โอนไปในทันที และระบบสองสัญญาซึ่งมีผลเพียงก่อตั้งบุคคลสิทธิ์เท่านั้น กรรมสิทธิ์โอนไปต่อเมื่อได้มีการทำสัญญาทางทรัพย์สินแล้วแยก เรื่องการโอนกรรมสิทธิ์ออกจากเรื่องผลของสัญญาและการโอนโดยผลของกฎหมาย จากผลการวิจัยเจ้าของกรรมสิทธิ์เท่านั้น ที่มีอำนาจโอนผ่านกรรมสิทธิ์ไปยังบุคคลที่สามอันเป็นหลักกฎหมายที่ว่า ผู้รับโอนไม่มีสิทธิดีกว่าผู้โอน แต่เนื่องจากความจำเป็นทาง เศรษฐกิจและเพื่อคุ้มครองบุคคลภายนอกผู้สุจริต บุคคลภายนอกอาจได้กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินโดยไม่จำเป็นต้องได้รับโอนมาจากเจ้าของกรรมสิทธิ์ ซึ่งอาจได้มาโดยผลของนิติกรรมหรือโดยผลของกฎหมาย เป็นขอยกเว้นของหลักผู้รับโอนไม่มีสิทธิดีกว่าผู้โอน หลักกฎหมายแพ่งของไทยแต่เดิมนั้นถือหลักว่ากรรมสิทธิ์ เป็นของคลังเจ้าของกรรมสิทธิ์ เท่านั้นที่มีอำนาจจำหน่าย จ่ายโอนได้ตามที่บัญญัติไว้ในพระอัยการเบ็ดเสร็จ มาตรา 112 ซึ่งเป็นหลักผู้รับโอนไม่มีสิทธิดีกว่าผู้โอน ต่อมา เมื่อการค้าขายเจริญขึ้นมีการติดต่อค้าขายกันมาก ศาลยุติธรรมในสมัยนั้นได้นำหลักเรื่องกฎหมายปิดปาก มาเป็นขอยกเว้นผ่อนคลายเป็นอำนาจกรรมสิทธิ์ของ เจ้าของกรรมสิทธิ์ให้กรรมสิทธิ์ตกแก่ผู้ซื้อในพฤติการณ์พิเศษ เป็นการให้ความคุ้มครองแก่ผู้ซื้อ เมื่อมีการร่างประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 4 ได้นำหลักเกณฑ์ลาคอน เบ็ค เผยมาบัญญัติไว้ในมาตรา 1332 เพื่อคุ้มครองผู้ซื้อทรัพย์สินซึ่งทำการโดยสุจริต เบ็ค เผย

หลัก เกณฑ์ เรื่อง "ทองตลาด" เป็นบทบัญญัติที่ให้ความคุ้มครองแก่ผู้ซื้อทรัพย์สินที่ทำการโดยสุจริตในพฤติการณ์พิเศษ หลัก "ทองตลาด" เริ่มจากหลักกฎหมายแองโกลแซกซอนของอังกฤษ ซึ่งต่อมาได้กลายเป็นหลักกฎหมายที่ประเทศต่าง ๆ นำไปบัญญัติ เพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้ซื้อทรัพย์สินเรื่อยมา ต่อมาในปี พ.ศ. 2496 สหรัฐอเมริกาได้วางประมวลกฎหมายพาณิชย์ ฉบับเอกบุปไซบังคับได้มีการนำหลักทฤษฎีว่าด้วยการมอบหมาย (Doctrine of entrusting) มาใช้บังคับ เป็นการเปลี่ยนแปลงหลัก "ทองตลาด" ซึ่งหลัก "การมอบหมาย" นี้ให้ความคุ้มครองผู้เป็นเจ้าของมากกว่าจะให้ความคุ้มครองแก่ผู้ซื้อโดยบัญญัติว่าผู้ซื้อจะได้กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินต่อเมื่อ เป็นการซื้อขายทรัพย์สินที่ผู้ขายได้รับมอบหมาย การครอบครองมาโดยชอบแล้วเท่านั้น

บทบัญญัติมาตรา 1332 เป็นข้อยกเว้นของหลักผู้รับโอนไม่มีสิทธิดีกว่าผู้โอนมีที่มาจากหลัก "ทองตลาด" ตามกฎหมายซื้อขายอังกฤษ ให้การซื้อขายโดยเปิดเผยชอบด้วยกฎหมายแม้ผู้ขายจะไม่ใช่เจ้าของกรรมสิทธิ์ก็ให้ผู้ซื้อได้กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินนั้นเป็นการให้ความคุ้มครองสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ซื้อว่าถึงอย่างไรผู้ซื้อจะไม่ได้รับความเสียหายมากจนเกินไปนัก หลัก "ทองตลาด" ตามกฎหมายของอังกฤษมีที่มาจากหลักกฎหมายแองโกลแซกซอน ซึ่งในระบอบนั้นมีสัจฉิการโจรกรรมสูง และการซื้อขายเป็นวิธีที่สำคัญที่สุดในการโอนกรรมสิทธิ์ประกอบกับในระยะแรก ๆ นั้น ทองตลาดที่จะเข้าลักษณะเป็นทองตลาดมีน้อย เจ้าของทรัพย์สินยอมไปเสาะสืบหาทรัพย์สินของคนได้ หลัก "ทองตลาด" นี้ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของหลัก Common Law และได้นำมาบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติซื้อขายของอังกฤษ "ทองตลาด" ตามกฎหมายแพ่งของอังกฤษยึดหลัก

ทางด้านภูมิศาสตร์ เป็นสำคัญ กล่าวคือ ร้านค้าทุกร้านในบริเวรที่เป็นนครลอนดอน
 เป็นท้องตลาดส่วนนอก เขตนครลอนดอนจะเป็นท้องตลาดคือ เมื่อ เป็นตลาดการค้า
 โดย เปิดเผยแก่สาธารณชนและตั้งขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมาย เป็นการที่ความค้ำว่าท้องตลาด
 อย่างแคบค้ำถึงสถานที่ เป็นสำคัญ บทบัญญัติมาตรา 1332 ได้นำหลักเกณฑ์เรื่องการค้า
 ขายทอดตลาดหรือซื้อจากพ่อค้าซึ่งขายของชนิดนั้นมาบัญญัติ เพิ่ม เติมกับหลักท้องตลาด
 เป็นการขยายหลัก เกณฑ์ท้องตลาดให้กว้างขึ้น เพื่อให้ความคุ้มครองผู้ซื้อทรัพย์สินโดย
 สุจริต เปิด เผยในพฤติการณ์พิเศษให้ผู้ซื้อ ได้กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่ซื้อมาแล้ว
 ผู้ขายจะไม่ใช่ เจ้าของกรรมสิทธิ์และไม่อำนาจจำหน่ายโอนก็ตาม ผู้ซื้อก็ได้กรรมสิทธิ์
 เป็นการได้กรรมสิทธิ์โดยผลของนิติกรรม บทบัญญัติมาตรา 1332 เป็นกรณีกฎหมายเลือก
 ให้ความคุ้มครองแก่ผู้ซื้อซึ่งเป็นผู้บริโภคมากกว่าให้ความคุ้มครองแก่เจ้าของที่แท้จริง
 จึง เป็นข้อยกเว้นของหลักทั่วไปที่ว่าผู้รับโอนไม่มีสิทธิดีกว่าผู้โอน เพื่อสร้างความเชื่อถือใน
 วงจการค้าขาย บทบัญญัติมาตรา 1332 ใช้เฉพาะการซื้อขายและค้ำง เป็นสัญญาซื้อขาย
 เสริม เกิดขาดแล้ว ไม่ใช่บังคับกับสัญญาจะซื้อขายหรือสัญญาเช่าซื้อซึ่งยังชำระราคาค่าเช่า
 ซื้อไม่ครบถ้วนทรัพย์สินที่ซื้อขายจะเป็นสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ก็ได้ ถ้าเป็น
 อสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ชนิดพิเศษค้ำงทำสัญญาซื้อขาย เป็นหนังสือและจดทะเบียน
 กับเจ้าพนักงานตามแบบพิธีแล้ว ผู้ซื้อได้สิทธิตามบทบัญญัติมาตรา 1332 ทันทีเมื่อสัญญา
 ซื้อขายสำเร็จบริบูรณ์โดยไม่จำค้ำงได้รับมอบการครอบครองบทบัญญัติ มาตรา 1332

บัญญัติให้ความคุ้มครองแก่ผู้ซื้อซึ่งเป็นผู้บริโภคโดยมุ่งพิจารณาถึงความสุจริตซื้อขายโดยเปิดเผยในพฤติการณ์พิเศษของผู้ซื้อเป็นสำคัญ เมื่อผู้ซื้อได้ทำการซื้อทรัพย์สินในพฤติการณ์พิเศษตามบทบัญญัติมาตรา 1332 แล้วผู้ซื้อก็ได้กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินนั้นโดยไม่ต้องคำนึงว่าผู้ขายจะเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์หรือมีอำนาจจำหน่ายโอนได้หรือไม่ ทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดฐานลักทรัพย์หรือทรัพย์สินหายก็สามารถโอนขายให้ผู้ซื้อตามบทบัญญัติมาตรา 1332 นี้ได้ กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินของผู้ซื้อเป็นกรรมสิทธิ์ ที่มีชื่อจากตัวเจ้าของที่แท้จริงใช้สิทธิติดตามเอาคืนโดยเสนอขอชดเชยราคาที่ช่อมาราคาที่ชดใช้นั้นไม่ใช่ราคาที่แท้จริงตามสภาพของทรัพย์สินนั้น แต่เป็นราคาของผู้ซื้อได้เสียไปจริง เมื่อเจ้าของที่แท้จริงใช้สิทธิติดตามเอาคืนและเสนอขอชดเชยราคาที่ช่อมาราคาที่ชดใช้นั้น ผู้ซื้อจำต้องคืนให้การเสนอขอชดเชยราคา เป็นสิทธิของเจ้าของที่แท้จริงฝ่ายเดียว เป็นการใช้สิทธิติดตามเรียกทรัพย์สินในฐานะเจ้าของกรรมสิทธิ์ส่วนสิทธิของผู้ซื้อที่จะได้รับชดเชยราคาที่เสียไป เป็นบุคคลสิทธิระยะเวลาในการใช้สิทธิติดตามโดยเสนอขอชดเชยราคาที่ช่อมาราคาที่ชดใช้นั้นแก่ผู้ซื้อไม่ใช่อายุความเสียสิทธิจึงไม่มีกำหนดระยะเวลา เจ้าของที่แท้จริงใช้สิทธิติดตามเรียกทรัพย์สินคืนได้ตลอดเวลา บทบัญญัติมาตรา 1332 นี้จะพิจารณาว่าเป็นข้อยกเว้นของหลักผู้รับโอนไม่มีสิทธิดีกว่าผู้โอนก็ได้ หรือจะพิจารณาว่าเป็นกรณีพิเศษที่กฎหมายบัญญัติไว้ เป็นประโยชน์แก่ผู้ซื้อก็ได้ แต่จะพิจารณาในแง่ใดก็ตามก็เป็นข้อยกเว้นอยู่นั่นเอง

บทบัญญัติมาตรา 1332 เป็นบทบัญญัติจำกัดสิทธิของ เจ้าของ เค็มและกลับไค้
แก่ผู้ซื้อซึ่งซื้อมทรัพย์สินโดยสุจริตในพฤติการณ์พิเศษ ผลของการวิจัยพอจะสรุปและเสนอ
แนะได้ดังนี้คือ

1. บทบัญญัติมาตรา 1332 มิได้เป็นบทบัญญัติที่ปรากหรือจำกัดสิทธิของ เจ้าของ
ไปทั้งหมดเสียทีเดียว ผู้ซื้อได้กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินโดยมีเงื่อนไขข้อบังคับ เมื่อเจ้าของชดใช้
ราคา แต่เนื่องจากบทบัญญัติมาตรา 1332 ไม่ได้กำหนดระยะเวลาในการเสนอชดใช้
ราคาไว้และระยะเวลาในการเสนอชดใช้ราคาไม่ใช่อายุความเสียสิทธิจึงนำเอา
อายุความ 10 ปี ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 164 มาใช้บังคับไม่ได้
บทบัญญัติมาตรา 1332 เป็นข้อยกเว้นของหลักผู้รับโอนไม่มีสิทธิดีกว่าผู้โอน เพื่อคุ้มครอง
ผู้ซื้อทรัพย์สินโดยสุจริตในพฤติการณ์พิเศษ การที่เจ้าของมีสิทธิติดตามเรียกทรัพย์สินคืนได้
ตลอดเวลา อาจทำให้ธุรกิจการค้าซบเซาเนื่องจากผู้ซื้อต้องระวังว่าเมื่อไหร่เจ้าของจะ
เรียกทรัพย์สินคืนอันเป็นการขัดกับหลักของมาตรา 1332 ที่จะใช้ระบบเศรษฐกิจการหมุน
เวียนมีการโอนกรรมสิทธิ์เปลี่ยนมือไปได้โดยง่าย ผู้เขียนเห็นว่าน่าจะนำหลักเกณฑ์ตาม
กฎหมายแพ่งญี่ปุ่นซึ่งกำหนดระยะเวลาในการใช้สิทธิตามอันเป็นอายุความเสียสิทธิไว้
โดยกำหนดระยะเวลาติดตามของ เจ้าของมิให้เรียกเอาคืนเมื่อพ้นเวลา 3 ปี นับแต่เวลา
ที่ทรัพย์สินหายหรือถูกขโมยหรือหลุดไปจากการครอบครองซึ่งเป็นระยะเวลาพอสมควร
ที่เจ้าของจะใช้สิทธิติดตามเรียกทรัพย์สินคืน ถ้าพ้นกำหนดนี้ถือว่ากรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน
โอนไปยังผู้ซื้อโดยสมบูรณ์

2. บทบัญญัติมาตรา 1332 เป็นบทบัญญัติให้ความคุ้มครองผู้ซื้อทรัพย์สินไม่ให้
ได้รับความเสียหายหรือถ้าจะได้รับความเสียหายก็ให้เสียหายน้อยที่สุด โดยบัญญัติว่าไม่
จำต้องคืนให้แก่เจ้าของที่แท้จริง เว้นแต่เจ้าของจะชดใช้ราคาพหุมา ราคาพหุมา

นี้หมายถึง เวลาที่ผู้ซื้อทรัพย์สินนั้นมาโดยไม่รวมถึงค่าขนส่ง ค่าบำรุงรักษาและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินนั้น การใช้สิทธิติดตามเป็นทรัพย์สินของเจ้าของซึ่งเจ้าของอาจไม่ใช่สิทธิติดตามก็ได้เป็นสิทธิของเจ้าของโดยเฉพาะ และมีอำนาจติดตามเรียกราคาทรัพย์สินและค่าเสียหายจากบุคคลซึ่งก่อการรบกวนชั้สิทธินั้นได้ และจากหลักที่ว่า "สุจริตควยกัน ผู้ใดเลินเล่อ ผู้นั้นเสียเปรียบ" ฉะนั้นการที่เจ้าของชดใช้เพียงราคาซื้อขายเท่านั้นโดยไม่มาจะตรงเจตนารมณ์ของกฎหมาย ผู้เขียนเห็นว่า ถ้านำหลักตามกฎหมายแพ่งฝรั่งเศส มาตรา 2280 วรรค 2 ซึ่งบัญญัติให้ความคุ้มครองผู้ซื้อถึงค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่ผู้ซื้อเสียไปเพื่อทรัพย์สินนั้น โดยแก้ไขถ้อยคำในบทบัญญัติมาตรา 1332 เสียใหม่เป็น "เว้นแต่เจ้าของจะชดใช้ราคาซึ่งผู้ซื้อได้ชำระไปเพื่อทรัพย์สินนั้น" ก็จะคุ้มครองค่าใช้จ่ายต่าง ๆ อันจำเป็นเพื่อการบำรุงรักษาทรัพย์สินที่ผู้ซื้อได้เสียไป ก็จะเป็นการคุ้มครองผู้ซื้อได้มากขึ้น

3. จากผลการวิจัยเห็นได้ว่าบทบัญญัติมาตรา 1332 ใช้บังคับได้ทั้งการซื้อขายสังหาริมทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์ แต่เนื่องจากบทบัญญัติมาตรา 1332 มีที่มาจากหลักที่ว่าบุคคลจะต้องยอมรับและ เชื่อในความสุจริตของบุคคลอื่น และข้อสันนิษฐานว่าบุคคลใดครอบครองทรัพย์สินย่อมถือว่าบุคคลนั้นเป็นเจ้าของ กรณีมาตรา 1332 จึงน่าจะใช้บังคับกับสังหาริมทรัพย์เท่านั้น เพราะการซื้อขายโดยพฤติการณ์พิเศษอาศัยความสุจริตและโดยเปิดเผยเป็นสำคัญ ประกอบกับการโอนทรัพย์สินในอสังหาริมทรัพย์ต้องทำตามแบบที่กฎหมายกำหนด คือ ต้องเป็นหนังสือและจดทะเบียนก่อนหน้าซึ่งผู้ซื้อสามารถตรวจสอบถึงผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงในทะเบียนได้ ฉะนั้นในทางปฏิบัติจึงไม่มีผลใช้บังคับตามมาตรา 1332 กับอสังหาริมทรัพย์ ผู้เขียนเห็นว่าหากแก้ไขบทบัญญัติมาตรา 1332 ให้ใช้บังคับเฉพาะสังหาริมทรัพย์โดยบัญญัติว่า "ผู้ซื้อสังหาริมทรัพย์โดยสุจริต" ก็จะตรงกับหลักเรื่องตลาดเปิดเผยของกฎหมายแพ่งอังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน และญี่ปุ่น ซึ่งใช้เฉพาะกรณีซื้อขายสังหาริมทรัพย์เท่านั้น

4. บทบัญญัติมาตรา 1332 ไข้บังคับเฉพาะการซื้อขายทรัพย์สินในพฤติการณ์ พิเศษ 3 ประการคือ ข้อจากการขายทอดตลาด ในห้องตลาดหรือจากพ่อค้าซึ่งขายของ ชนิดนั้น ฉะนั้นเมื่อผู้ซื้อได้ทำสัญญาซื้อขายทรัพย์สินโดยสุจริตในพฤติการณ์พิเศษดังกล่าวแล้ว ผู้ซื้อย่อมได้กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่ซื้อโดยไม่คำนึงว่าผู้ขายจะได้รับทรัพย์สินมา เพราะ เหตุใดแม้ว่าจะได้มาโดยการกระทำความผิดฐานลักทรัพย์หรือรับของโจรก็ตาม เมื่อผู้ซื้อ ได้ทำการซื้อโดยสุจริตและเข้าเงื่อนไขพฤติการณ์พิเศษ ผู้ซื้อได้กรรมสิทธิ์เนื่องจากบท บัญญัติมาตรา 1332 นี้เป็นบทบัญญัติปรากฏกรรมสิทธิ์ของเจ้าของที่แท้จริงให้ตกแก่ผู้ซื้อ ฉะนั้นกฎหมายจึงควรที่จะกำหนดหลักเกณฑ์เคร่งครัด เพราะกรณีคนร้ายลักทรัพย์หรือ รับของโจรจะใช้หลักกฎหมายทั่วไปที่ว่า "สุจริตด้วยกัน ผู้ประมาทเลินเล่อต้องเสียเปรียบ" มาใช้บังคับมิได้ เนื่องจากทั้ง เจ้าของที่แท้จริงและผู้ซื้อต่างก็ได้ประมาทด้วยกันทั้งคู่ ดังนั้น จึงมีปัญหาว่า ผู้ใดควรจะได้รับคุ้มครองจากกฎหมายอย่างแท้จริง ถ้ากฎหมาย ให้ความคุ้มครองแก่ผู้ซื้อที่สุจริตมากกว่าเจ้าของทรัพย์สินเท่ากับ เปิดทางให้คนร้ายมีโอกาสจำหน่าย ทรัพย์สิน ที่ ลัก วิ่ง ซิ่ง ปล้น มาได้กว้างขึ้นก็เท่ากับสนับสนุนให้มีการโจรกรรมมากขึ้นนั่นเอง ในทางตรงกันข้าม ถ้ากฎหมายให้ความคุ้มครองแก่เจ้าของทรัพย์สินมากกว่าผู้ซื้อโดยสุจริต ก็จะเป็นการบังคับให้คนร้ายจำหน่ายทรัพย์สินที่ตนโจรกรรมมาได้ยากขึ้นก็จะทำให้โจรกรรม น้อยลงมีผลทางคานาโยบายป้องกันอาชญากรรม

ผู้เขียนเห็นว่า หากมีการนำเอาทฤษฎี ว่าด้วย "การมอบหมายสินค้าให้" ของกฎหมายพาณิชย์สหรัฐอเมริกาที่ว่า "บุคคลผู้ได้รับทรัพย์สินไว้เพื่อกิจตามปกติแห่ง การค้า บุคคลนั้นอาจโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินนั้นให้แก่บุคคลภายนอก ซึ่งรับซื้อไว้โดย สุจริตตามปกติแห่งวิถีการค้าได้ แมคนจะไม่ได้รับมอบอำนาจให้โอนก็ตาม" มาบัญญัติไว้เพิ่ม เดิมเสริมบทบัญญัติมาตรา 1332 ก็จะทำให้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ของไทยรัดกุม ยิ่งขึ้นอันมีผลทำให้การซื้อขายทรัพย์สินโดยสุจริตในพฤติการณ์พิเศษผู้ซื้อจะได้กรรมสิทธิ์คือ เมื่อ ผู้ขายได้รับมอบทรัพย์สินนั้นไว้ในทางธุรกิจ เป็นปกติของตนซึ่งไม่ใช่กับกรณีทรัพย์สินที่ได้มาโดย การกระทำความผิดฐานลักทรัพย์ เพราะผู้ขายมิได้รับมอบหมายมาจากเจ้าของที่แท้จริง เป็น

การชกกับหลัก "การมอบสินค้าให้" ซึ่งจะเป็นการให้ความคุ้มครองแก่เจ้าของที่แท้จริง มากยิ่งขึ้น

อนึ่ง เนื่องจากบทบัญญัติมาตรา 1332 นี้ เป็นหลักการได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์โดยทางนิติกรรมจากการซื้อขายทรัพย์สินโดยสุจริตในพฤติการณ์พิเศษ อันอยู่ในลักษณะซื้อขายมากกว่าในลักษณะทรัพย์ ฉะนั้นหากมีการแก้ไขโดยนำบทบัญญัติมาตรา 1332 นี้มาบัญญัติในกฎหมายลักษณะซื้อขายก็จะเป็นการบัญญัติตรงกับลักษณะของกฎหมายมากขึ้น

จากผลการวิจัย ผู้เขียนเห็นว่า ถ้ามีการบัญญัติเพิ่มเติมในเรื่องการให้ความคุ้มครองบุคคลภายนอกอันเป็นข้อยกเว้นในเรื่องผู้รับโอนไม่มีสิทธิดีกว่าผู้โอนให้มากขึ้น โดยนำหลักเกณฑ์ในเรื่องนี้ของประเทศฝรั่งเศส สหรัฐอเมริกา และกลุ่มประเทศที่ใช้ระบบสองสัญชาติ ซึ่งยอมรับข้อสันนิษฐานที่ว่า บุคคลต้องเชื่อในความสุจริตของบุคคลอื่น และข้อสันนิษฐานที่ว่าบุคคลใดครอบครองจึงหากรรมสิทธิ์ยอมถือว่าบุคคลนั้นเป็นเจ้าของ ย่อมโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินให้แก่บุคคลอื่นได้ ก็จะทำให้หลักในมาตรา 1332 ของไทย สมบูรณ์และทันสมัยก้าวหน้ามากขึ้น และเพื่อให้งานนิพนธ์นี้มีผลต่อการศึกษาวิชานิติศาสตร์ ผู้เขียนเห็นว่าควรจะได้มีการวิจัยเพิ่มเติมในเรื่องการโอนกรรมสิทธิ์ โดยผลของกฎหมาย เพื่อความเข้าใจซึ่งจะอำนวยความสะดวก ในการศึกษาวิจัยและปรับปรุงประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ต่อไป